

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/151/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1722201779
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1722201779.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci starostlivosti o maloletú: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Pezinku, so sídlom Moyzesova 2, Pezinok, dieťa matky: C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom F. XXXX/X G., H., zastúpená splnomocnencom: JUDr. Ivana Zmeková, PhD., advokátka, so sídlom Zámocká 18, Bratislava, a otca: B. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom H. XXX, G. - H., o zmenu úpravy styku otca s maloletou, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 5P/68/2023–552 z 13. septembra 2023, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Pezinok, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom upravil styk otca s maloletou každý páry týždeň v kalendárnom roku od piatku od 15:00 hod. do nedele do 18:00 hod., každý nepáry týždeň v kalendárnom roku v stredu od 15:00 hod do 17:30 hod., každý kalendárny rok v čase od 01.07. od 09:00 hod. do 07.07. do 19:00 hod. a od 07.08. od 09:00 hod. do 14.08. do 19:00 hod., každý nepáry kalendárny rok v čase od 23.12. od 08:00 hod do 25.12. do 18:00 hod. a každý páry kalendárny rok v čase od 25.12. od 08:00 hod do 27.12. do 18:00 hod., každý páry kalendárny rok v čase Veľkonočných prázdnin vyhlásených vyhláškou MŠ SR od prvého dňa týchto prázdnin od 09:00 hod. do posledného dňa týchto prázdnin do 17:00 hod. s tým, že v uvedené dni a hodiny si otec maloletú prevezme v mieste obvyklého pobytu matky maloletej a v uvedené dni a hodiny vráti maloletú späť matke v mieste jej obvyklého pobytu. Matke uložil povinnosť na styk s otcom maloletú riadne a včas pripraviť, odovzdať otcovi preukaz zdravotného poistenia a cestovný pas maloletej. Zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Pezinok, č. k. 5P/24/2022 - 108 zo dňa 23.03.2022 v časti úpravy styku otca s maloletou. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa čl. 3, 4, 5, § 26, § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“), § 121 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“). Mal za preukázané okolnosti odôvodňujúce rozšírenie styku otca s maloletou. Poukázal na uznesenie sp. zn. 5P/172/2022-236 zo dňa 23.01.2023, ktorým uložil rodičom výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu za účelom zlepšenia výchovných zručností rodičov, zvládnutia svojej rodičovskej role a rešpektovania role druhého rodiča v rámci komplikovaných vzájomných vzťahov, zlepšenia schopnosti neprenášať svoj postoj k druhému rodičovi na dieťa a za účelom zlepšenia schopnosti vzájomne komunikovať v rozsahu 30 hodín v špecializovanom zariadení Centrum pre deti a rodiny Pezinok. Zo správy z CDR Pezinok vyplynulo, že otec má s maloletou

pekný vzťah a je schopný sa o ňu postarať a rozšírenie styku je v najlepšom záujme maloletej, aby otec s maloletou mohli prehlbovať svoj vzťah. Komunikácia medzi rodičmi bola ťaživá a ani počas konania neprišlo k jej zmierneniu. Nakoľko ani pokusy o nápravu rodičovskej komunikácie zo strany súdu prvej inštancie nemali na jej zlepšenie vplyv, musel v tomto prípade rozhodnúť o úprave styku otca s maloletou podľa výsledkov dokazovania, kedy vychádzal z názoru kolízneho opatrovníka a psychológov z CDR Pezinok, kde sa realizovalo výchovné opatrenie, pričom z ich správ a výsluchu mal súd prvej inštancie za preukázané, že v najlepšom záujme maloletej bude rozšírenie jej styku s otcom, pričom takto nastavený režim osobnej starostlivosti o maloletú má potenciál. Pri realizovaní výchovného opatrenia bolo jednoznačne preukázané, že maloletá má s otcom dobrý vzťah, otec je schopný postarať sa o maloletú, a to aj v prípade nastavenia styku maloletej u otca s prespatím. Mal za preukázané, že maloletá je vo veku, kedy zvládne aj širší styk s otcom, ktoré bude napomáhať ďalšiemu budovaniu a prehĺbovaniu vzájomného vzťahu otca s dcérou a utužovaniu ich puta, nakoľko určite nie je v záujme maloletej stráviť s otcom dokopy 9 hodín počas jedného víkendu (každú párnú sobotu) a následne ho 2 týždne vôbec nevidieť tak, ako je upravený styk aktuálne (upravený vzhľadom na to, že v čase poslednej úpravy bola maloletá kojená a bola vo veku 1,3 roka). Výchovné opatrenie bolo nariadené v rozsahu 30 hodín, pričom do termínu súdneho pojednávania bolo vyčerpaných len 12 hodín 30 minút, t.j. výchovné opatrenie bude trvať ešte do doby jeho vyčerpania aj naďalej. Súd prvej inštancie k námietke právnej zástupkyne matky, že im nebolo včas doručené vyjadrenie otca a vyjadrenie kolízneho opatrovníka, preto nemali čas na oboznámenie sa s týmito podaniami, uviedol, že vyjadrenie otca zo dňa 08.09.2023 je totožné s vyjadrením prednesením na súdnom pojednávaní a tak mali možnosť sa k nemu vyjadriť. K nedoručeniu správy kolízneho opatrovníka, uviedol, že správa kolízneho opatrovníka nebola ku dňu pojednávania doručená ani súdu prvej inštancie, resp. bola cez e-podatelňu zaevidovaná až v deň súdneho pojednávania, preto im pred pojednávaním nebola zaslaná, súd prvej inštancie však zdôraznil, že svoje vyjadrenie kolízny opatrovník prezentoval na súdnom pojednávaní, kde mali účastníci konania možnosť vyjadriť sa. Súd prvej inštancie návrh matky na ustanovenie súdneho znalca z odboru detskej psychológie ohľadom otázky vzťahov medzi maloletou a otcom, ako aj k otázke vhodnosti stykov z hľadiska frekvencie a časového rozsahu považoval za nedôvodný a nadbytočný a to najmä s ohľadom na nehospodárnosť konania, nakoľko počas konania bolo dostatočne preukázané, že otec sa vie o maloletú plnohodnotne postarať, čo viackrát potvrdil kolízny opatrovník aj psychológovia CDR Pezinok.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak zákon neustanovuje inak.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala matka v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že upraví styk otca s maloletou na každý párný týždeň v kalendárnom roku od soboty 09:00 hod. do nedele do 18:00 hod., každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v stredu od 15:00 hod. do 17:30 hod. a to tak, že v uvedené dni a hodiny si otec maloletú prevezme v mieste bydliska matky maloletej a v uvedené dni a hodiny vráti maloletú späť v mieste bydliska matky.

5. Podstatou odvolacích námietok matky boli dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a tiež podľa § 62 ods. 1 CMP. Poukázala na skutočnosť, že súd prvej inštancie dospel k rozhodnutiu len na základe zhodnotenia správy z CDR Pezinok, názoru kolízneho opatrovníka (ktorý taktiež vychádzal len zo správy z CDR Pezinok) a zohľadňujúc tvrdenia otca, avšak na skutočnosti, ktoré tvrdila a preukazovala, súd prvej inštancie vôbec neprihliadal a z rozhodnutia ani nie je zrejмый dôvod takéhoto postupu. Súd prvej inštancie sa opierať o uložené výchovné opatrenie, ktoré však nie je možné považovať za dôkaz v konaní. V rámci výchovného opatrenia sa riešil konflikt medzi rodičmi a ich narušená komunikácia a výlučne na základe tvrdení jedného z rodičov, nie je možné uzavrieť a konštatovať, že maloletá si zvykla na rozšírený styk a tento je v jej záujme. Ide tak o neobjektívny prístup a preferovanie otca ako rodiča na jej úkor, ktorá bola k otcovi vždy ústretová a viackrát mu umožnila presunutie styku v pracovnom týždni, keď mal otec pracovné povinnosti; tiež umožnila otcovi byť s maloletou aj celý víkend - od piatka do nedele, avšak tento rozsah realizácie styku sa neosvedčil. Súd prvej inštancie vychádzal z poslednej správy z CDR Pezinok, ktorá bola neobjektívna a vyhotovená v prospech otca a absolútne nebral do úvahy prvú správu z CDR Pezinok zo dňa 10.05.2023, z ktorej vyplýva, že sa v otcovej blízkosti cíti neprijemne. Samotné pracovníčky CDR Pezinok boli svedkami toho, ako sa otec nevhodne a útočne k nej správa, pričom sa jej vyhrážal, že si môže kedykoľvek nechať zveriť maloletú do svojej osobnej starostlivosti. Situácia počas posledného stretnutia v CDR Pezinok bola emočne náročná a vznikli vyhrotené situácie, pričom pracovníčky v CDR na ňu zvyšovali hlas, nenechali ju vysvetliť niektoré skutočnosti, čo bolo dôvodom, prečo niekedy

skákala ostatným osobám do reči. Bola tiež toho názoru, že pracovníčky z CDR sa k nej takto správali preto, pretože voči nim vyslovila dňa 22.08.2023 nedôveru a od daného momentu prestali vystupovať objektívne a nestrannne voči jej osobe. Otec taktiež vplýval na pracovníčky CDR Pezinok, nakoľko s nimi bol v kontakte a po spoločných stretnutiach v CDR Pezinok s pracovníčkami ostával osamote a podsúval im svoje subjektívne postoje. Pracovníčky CDR Pezinok do svojej správy nezahrnuli vyhlásenie jej priateľa o nevhodnom správaní otca pri odovzdávaní maloletej na styk, pričom ich o to žiadala. Takisto boli oboznámené s tým, že otec ju pri odovzdávaní maloletej na styk udrel a správal sa k nej nevhodne a to aj pred očami maloletej, pričom ani tieto skutočnosti neuviedli v žiadnej správe. Jediná ich reakcia bola, že oni tu nie sú na to, aby toto riešili. Od daného momentu v nich nadobudla nedôveru, nakoľko vnímala ich správanie inklinujúce ku otcovi, pričom nejavili žiadny záujem jej pomôcť a dohovoriť otcovi, aby svoje správanie k nej zmenil. To, čo otec uviedol bolo brané ako fakt a to čo uvádzala ona bolo považované za nepreukázané. Takýto prístup nie je možné považovať za nestranný a objektívny. Pracovníčky z CDR Pezinok neuviedli do správy, že apelovali na otca, aby nenavrhol striedavú osobnú starostlivosť alebo aby si stiahol aplikáciu zdravotnej poisťovni, kde by mohol kontrolovať zdravotný stav maloletej. Vzhľadom na to, že správa z CDR Pezinok zo dňa 11.09.2023 neobsahuje všetky skutočnosti, ktoré boli uvedené na tomto spoločnom sedení, ju nepovažovala za objektívnu, nakoľko je vytrhnutá z kontextu a nie je kompletná. Pracovníčky z CDR boli voči nej vyhradené, útočili na ňu, pričom aj zo správy je evidentné, že ju napísali tak, aby primárne poškodili jej meno a vykreslili otca v dobrom svetle, a to tým, že neobsiahli do správy objektívne a nestrannne všetko dôležité, čo na sedení odznelo. K správe od kolízneho opatrovníka uvádza, že aj kolízna opatrovníčka vychádzala len z toho, čo bolo uvedené v správe z CDR Pezinok zo dňa 11.09.2023, nakoľko sa na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 13.09.2023 priklonila k správe CDR. Navyše si kolízna opatrovníčka sama protirečila, nakoľko vo svojom e-maile zo dňa 23.02.2023 napísala, že do 3 rokov je pre dieťa dôležitejšia matka a pritom na pojednávaní navrhovala rozšírenie styku otca s maloletou. S obsahom správy od kolízneho opatrovníka zo dňa 12.09.2023 sa oboznámila až po jej doručení, t.j. 03.10.2023 a musí konštatovať, že všetko čo je v nej uvedené je prevzaté len zo správy CDR Pezinok, a preto aj túto správu kolízneho opatrovníka považuje za neobjektívnu. Dodala, že je ochotná absolvovať výchovné opatrenie v rozmedzí stanovenom súdom prvej inštancie, avšak v I., pri nestranných a objektívnych odborníkoch. Zmenu inštitúcie z CDR Pezinok na CDR v Bratislave navrhovala aj z toho dôvodu, že sa zamestnala a je pre ňu obťažne popri starostlivosti o maloletú dochádzať do CDR Pezinok. Ďalšou skutočnosťou, pre ktorú navrhovala zmenu inštitúcie bolo, že sa spolu s maloletou presťahovala z H. do I. a tu majú obe nahlásený aj trvalý pobyt. Túto zmenu v inštitúcii navrhovala ešte dňa 28.08.2023. Aj napriek tomu, že pracovníčky v CDR Pezinok, ako aj kolízny opatrovník sa vyjadrili, že do 3 rokov života maloletých detí by styk nerozširovali, súd prvej inštancie styk otca s maloletou rozšíril na dve noci s prespatím. Súd prvej inštancie, tak konal v rozpore s vykonaným dokazovaním, keď neprihliadal na názor odborníkov, že rozšíriť styk otca s maloletou je pre maloletú adaptačne zvládnuteľný po dovŕšení troch rokov. Tak ako aj v správe z CDR uviedli, že maloletá si prešla v uplynulom období viacerými vážnymi zmenami, týmto rozhodnutím súd prvej inštancie vystavil maloletú ďalším závažným zmenám, na ktoré maloletá nie je pripravená. Prespávanie u otca na jednu noc aktuálne prebieha ešte len 7 mesiacov, pričom si otec hneď začal nárokovať rozšírenie styku, a to bez ohľadu na to, či to pozitívne vplýva na psychické zdravie maloletej. Uviedla, že odskúšali jedenkrát prespatie maloletej u otca na dve noci (od 06.05. do 08.05.2023), avšak sa to neosvedčilo. Maloletá po návrate od otca bola značne rozsušená, nechcela sa od nej ani len pohnúť. To, že otec tvrdí, že počas týchto dvoch nocí u maloletej nebadal žiadny problém, však nereflektuje skutočnosť, v akom psychickom rozporení sa maloletá od otca vrátila. Otcovi styk s maloletou umožňuje a prispôsobuje aj v tom, že mu upravovala styk podľa jeho zmien v práci a umožnila otcovi styk s maloletou aj nad rámec času upraveného súdom prvej inštancie. Neustále maloletú na styk s otcom motivuje, čo vyplýva aj z Predbežnej správy zo psychologického poradenstva v CDR Pezinok zo dňa 10.05.2023 a teda, že je jej zásluhou, ktorá maloletej zabezpečila kvalitnú biologickú citovú väzbu a akceptuje rolu otca v živote maloletej bez osobnej nevraživosti k otcovi, čo má za následok, že maloletá k otcovi necíti žiadny odpor a ide k nemu na styk bez akýchkoľvek problémov. Dodala, že otec sa o maloletú vie dobre postarať v čase, keď je maloletá zdravá, avšak akonáhle ochorie, otec ju nevie dobre liečiť. Maloletá však aktuálne ešte nie je pripravená na prespávanie u otca na dve noci po sebe pretože je na ňu veľmi pripútaná, čo spôsobuje, že po dlhšej odluke sa maloletá zakaždým vráti precitlivená a vždy je dosť rozrušená a na ňu naviazaná. Mnohokrát maloletá vidí nevhodné správanie otca pri jej odovzdávaní, čo na maloletú tiež negatívne vplýva. Pred súdom prvej inštancie preukázala videonahrávkami, ako sa správa maloletá po návrate od otca, avšak tieto nahrávky a predkladané dôkazy súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nehodnotil a neprihliadal ani na jej tvrdenia. Súd prvej inštancie rozhodol výlučne na základe tvrdení otca a správy z CDR Pezinok. Niekoľkokrát sa chcela s otcom ohľadom styku s maloletou

dohodnúť, kedy za účelom podpisu dohody dňa 18.04.2023 jej právna zástupkyňa kontaktovala otca, a zaslala mu znenie rodičovskej dohody. Otec s ňou súhlasil s menšími výhradami, ktoré však boli jej právnou zástupkyňou do rodičovskej dohody zapracované. S upraveným znením nemal otec žiadne výhrady a navrhol termíny, kedy mu môže byť rodičovská dohoda predložená na podpis. Až následne dňa 28.04.2023 na sedení v CDR Pezinok si otec začal opäť nárokovať na rozšírený styk a namiesto dohodnutej jednej noci strávenej v otcovej domácnosti, si nárokoval už na dve noci. Z toho dôvodu k podpisaniu rodičovskej dohody do dnešného dňa nedošlo. Rovnaká situácia nastala aj ohľadom výberu materskej škôlky, kedy otec zaslal návrh na uzatvorenie dohody rodičov (spočívajúcu v tom, že otec ňou vybranú škôlku nebude uhrádzať), s ktorou súhlasila, zaslala mu podpísanú verziu, avšak otec sa už viac neozval a tak ani táto rodičovská dohoda nebola uzatvorená. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že je ochotná urobiť kompromisy, avšak otec tohto schopný nie je. Otec si priamočiaro snaží neustále presadzovať svoje, a to aj na úkor maloletej. Otec dlhodobo na ňu vyvíja enormný nátlak, vyvoláva konflikty, bezdôvodne na ňu kričí a neustále od nej požaduje, aby prijala jeho návrhy. Snaží sa ju takto donútiť, aby súhlasila s rozšírením styku, pričom sa správa nevhodne, direktívne nátlakovo so snahou ju diskreditovať. Otec sa častokrát vyhráždza, že ak nepristúpi na jeho predstavy, bude to musieť riešiť súdom a že si maloletú vezme k sebe a dovolí jej maloletú vidieť len na dve hodiny. Stotožnila sa s návrhom samotnej CDR Pezinok, ktorá vo svojej správe zo dňa 11.09.2023 navrhovala súdnoznalecké posúdenie osobnostnej štruktúry rodičov, nakoľko neutíchajúce konflikty a ťažkosti v komunikácii medzi rodičmi môžu prameniť práve v niektorých osobnostných predispozíciách rodičov. Súd prvej inštancie však dospel k záveru, že tento návrh nie je dôvodný, nakoľko by znalecké dokazovanie bolo nevhodné a vystavilo by maloletú neprimeranej záťaži, pričom mal za to, že z konania bolo dostatočne preukázané, že sa vie otec o maloletú plnohodnotne postarať. Ona a ani pracovníčky v CDR nenavrhovali znalecké dokazovanie za účelom preukázania schopnosti otca postarať sa o maloletú, ale za účelom posúdenia osobnostnej štruktúry oboch rodičov, nakoľko výsledky zo znaleckého dokazovania by mohli napomôcť k pochopeniu zdrojov rodičovského konfliktu a možného prístupu odborníkov k nemu a tiež k rozhodovaniu v rámci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Súd prvej inštancie, tak nepristúpil k vykonaniu dôkazu, ktorý by mal zásadný vplyv pre toto konanie a tento návrh bezdôvodne zamietol. Takisto súd prvej inštancie jej nedoručil vyjadrenie otca zo dňa 08.09.2023 s odôvodnením, ktoré spočívalo v tom, že otec údajne na pojednávaní uviedol rovnaké skutočnosti, ako vo svojom podaní zo dňa 08.09.2023 a tak sa mohli k uvedeným skutočnostiam vyjadriť priamo na pojednávaní. Toto podanie otca bolo jej právnej zástupkyňi doručené spolu s rozsudkom vo veci samej zahŕňajúc aj správu od kolízneho opatrovníka. Po oboznámení sa s podaním otca, v ktorom sa vyjadroval ku viacerým podstatným skutočnostiam, ktoré sa však nezakladajú na pravde. Súd prvej inštancie jej nedoručil ani správu kolízneho opatrovníka s odôvodnením, že kolízny opatrovník nedoručil predmetnú správu ku dňu pojednávania, resp. že bola cez podateľňu zaevidovaná až v deň súdneho pojednávania, t.j. 13.09.2023. Súd prvej inštancie však účastníkov konania ani len neoboznámil s obsahom tejto správy na pojednávaní, pričom uzavrel, že kolízny opatrovník na pojednávaní prezentoval svoj názor, ku ktorému sa mali možnosť strany vyjadriť. S obsahom správy od kolíznej opatrovníčky sa oboznámila dňa 03.10.2023, pričom súčasťou tejto správy bola aj doručka o úspešnom doručení podania, z ktorej vyplýva, že správa kolízneho opatrovníka bola súdu doručená dňa 12.09.2023, teda ešte deň pred pojednávaním. Tvrdenia súdu prvej inštancie, že správa kolízneho opatrovníka nebola súdu doručená ku dňu pojednávania, je tak nepravdivá. Na základe vyššie uvedeného bola názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, v rozpore s najlepším záujmom maloletej, v rozpore so skutočným stavom veci, ktorý súd zistil neúplne, pričom súd prvej inštancie nevykonal potrebné dôkazy na preukázanie podstatných skutočností a svojim postupom (nedoručenie podaní a neoboznámenie sa s ich obsahom na pojednávaní) súd prvej inštancie porušil jej práva na spravodlivý proces.

6. K odvolaniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že po rozchode za celý rok 2022 mu matka neumožnila ani jediný deň styku s maloletou mimo súdneho rozhodnutia. Jediná zmena nastala u matky od marca po jún 2023, kedy mu umožnila v rôznych časových úsekoch (po vzájomnej dohode) stráviť čas mimo súdu s maloletou niečo cez 1,5 dňa spolu. Za necelé dva roky (od januára 2022 po súčasnosť), ako je v odlúčení od maloletej, sa nedá považovať 1,5 dňa navyše, ktoré poskytla matka, za primeraný čas v nadväzovaní ich vzájomných citových väzieb. Dňa 29.04.2023 sa vyjadril ohľadne rozšírenia styku s maloletou na 2 noci, odvtedy matka zamietla akúkoľvek možnosť realizácie jeho styku s maloletou navyše mimo rozhodnutia súdu prvej inštancie. Rovnako od tohoto momentu začala spochybňovať i jeho starostlivosť voči maloletej v rámci jednej noci. Matka do mája 2023 nijak nespochybňovala jeho starostlivosť o maloletú. Po oboznámení matky za účelom prespávania maloletej u neho na dve noci, považuje ďalšie vyjadrenia matky za účelové a zavádzajúce, čo bolo viacerými spôsobmi preukázané.

Maloletá ho navštevuje od marca 2022, tento styk u nej nemá akýkoľvek negatívny vplyv, čo môže potvrdiť i jeho rodina, brat a jeho partnerka. Maloletá sa na styk s ním teší, reaguje na neprítomnosť matky bez najmenších problémov bez plaču či toho ako by vyhľadávala jej blízkosť, v súčasnom období plynule hovorovo reaguje, sama sa ho pýta kedy s ním pôjde na H. (miesto jeho trvalého pobytu), z čoho je evidentné, že má s ním od útleho veku pekný vzťah a je na neho veľmi naviazaná, o čom matka dobre vie. Maloletá od 25.07.2023 začala navštevovať materskú školu, čo vyjadruje zmenu pomerov. Rovnako ako matka, tak i on má plne právo podieľať sa na jej výchove a byť jej neoddeliteľnou súčasťou. Matka realizáciu styku s maloletou od konca októbra 2022 až po 26.01.2023 (prvý krát prespatie maloletej v rámci jednej noci) obmedzila na časové obdobie 2x do mesiaca po 9 hodín vždy každú druhú sobotu a v tomto období navádzala maloletú nazývať jej súčasného partnera otcom. Matka prezentuje vo svojich vyjadreniach, ako je maloletá po návšteve u neho rozladená, či rozrušená, čím sa stavia proti názoru v rozšírení styku, pričom forma takéhoto vyjadrenia postráda akúkoľvek odbornú či lekársku hodnotu vysvetlenia. Dňa 13.09.2023 právny zástupca matky poukazoval na video, kde boli nepravdivo uvádzane údaje o tomto videu a dané video vzniklo 12.02.2023, matka ho osobne prezentovala v priestoroch CDR Pezinok ešte vo februári 2023. Z jeho pohľadu sa za 23 sekúnd videa jedná len o nezáujem matky zúčastniť sa videohovoru s vlastnou dcérou. Psychológ CDR Pezinok označil video za nešťastnú formuláciu slov bez žiadneho negatívneho vplyvu. Matka jeho obmedzovaním zo života dcéry, ktoré prebieha už necelé dva roky (január 2022), znásobuje u neho pocit frustrácie. V rámci vyjadrení kolízneho opatrovníka a psychológa s ďalšími pracovníkmi CDR Pezinok došlo k odporúčaniu rozšírenia styku s maloletou v zmysle jeho požiadaviek. Dodal, že už niekoľko krát bolo preukázané, ako nezasahuje do života matky po ukončení ich partnerského vzťahu a prejavuje záujem len o maloletú. Naďalej však vníma zo strany matky odpor voči jeho osobe ktorý pramení ešte z minulosti. Po slede udalostí za posledné obdobie ho matka verejne obviňuje z rôznych vecí. Koncom augusta 2023 sa rozhodol požiadať, aby sa k nemu nepribližovala na viac ako 1,5 metra a reagovala na spoločné podnety vo veciach maloletej buď telefonicky alebo písomne, ktorá prosba voči matke zaznela z jeho strany i verejne 13.09.2023 na súde prvej inštancie. Od tohoto momentu považuje realizáciu styku s maloletou pri preberaní a odovzdaní matke za stabilnú a pokojnú, kde každý osobný kontakt s matkou je pre možné účely súdnoznaleckého dokazovania audio vizuálne nahrávaný. Pri nedávnej realizácii styku s maloletou v mieste trvalého bydliska matky zasahoval svojim verbálnym prejavom do tohoto procesu súčasný partner matky, aj keď ho nijak neoslovil, posmešne komentoval proces realizácie styku s maloletou. Keďže sa to nestalo prvý krát matku formou emailu, ale i cez sms požiadal, že si neželá aby sa zúčastňoval realizácie styku. Matka predkladá obvinenia na jeho osobu či CDR Pezinok bez doloženia akýmkoľvek relevantným dôkazom, vyjadrila sa ako ju mal údajne udrieť po ruke pri odovzdaní maloletej, ale na otázku psychológa a pracovníkov CDR Pezinok, že či môže toto svoje tvrdenie podložiť dôkazmi, nereagovala. Konfliktným správaním matka pri odovzdaní maloletej, po realizácii styku zasahovala do jeho súkromného majetku auta a na silu mu otvárala dvere na jeho vozidle. Odmietal obvinenie, že by mal matke akokoľvek ublížiť. Oznámil CDR Pezinok, že matka podnecuje a účelovo vytvára napätie medzi nimi. Obdobná situácia nastala i v decembri 2022 rovnako v tomto čase matka zasahovala do jeho súkromného majetku (auta) a vulgárne ho i za účasti maloletej nazývala tyranom a manipulátorom. Matka nerešpektuje zásadne jeho požiadavky k upokojeniu situácie a i v ďalšom období podnecovala vytváranie zámerného napätia v spoločných vzťahoch za účelom možného poskytovania výpovedí rôznych svedkov, ako jej súčasného partnera, jeho rodičov, dokonca susedov z ich bytového domu. Po sérii týchto obvinení, matku poprosil aby sa k nemu pri realizácii styku preberaní a odovzdaní dcéry radšej nepribližovala. Súd prvej inštancie uložil povinnosť rodičom ale i maloletej sa naďalej zúčastňovať výchovného opatrenia v CDR Pezinok, ale matka sa navrhnutých stretnutí nezúčastňuje. Tiež matka podáva materskej škole nepravdivé informácie, spochybňuje právoplatné súdne rozhodnutie, preto materská škola vyžadovala od neho doložku právoplatnosti súdneho rozhodnutia, keďže od matky dostala informácie o podaní odvolania, čo v prípade uznesenia súdu prvej inštancie vo veci výchovného opatrenia nie je pravda. Matka ho naďalej obviňuje z neúplnej zdravotnej starostlivosti maloletej, kladie si svoje požiadavky, že ak mu aj maloletú odovzdá so soplíkom či miernym kašľom, ku pravidelnému styku zo soboty na nedeľu, tak určite sa o ňu postará a príde od neho už bez kašľa alebo soplíka. V termíne od 23.09 do 24.09.2023ho hrubo obvinila ako mal zanedbať starostlivosť o maloletú pritom u neho len pár krát zakašľala, pretrvával u nej soplík a bola bez teploty. Už o pár dní matka s maloletou prišla k pediatrovi, ktorý určil maloletej streptokokový zápal mandlí a predpísal jej antibiotiká, ktoré sa mali využívať do 10 dní. Nerozumie, ako by mal byť on zodpovedný za to, že u maloletej sa po pár dňoch od realizácie styku objavili streptokoky a zápal mandlí. Od matky si vyžiadal záznam z lekárskej prehliadky a diagnostikovaní teploty, ale matka na tieto žiadosti nereagovala. Vyjadril podozrenie o usporobovaní zdravotného stavu maloletej matkou podľa jej potrieb, na čo bolo už viackrát poukázané.

Za celé odlúčenie od maloletej už prišlo k nespočetnému zvýšeniu teploty a rôznym iným zdravotným problémom až po možnú leukémiu, na ktorú mu matka cez sms poukazovala. Po tom ako sa matka vyjadrila, že si maloletú k sebe počas víkendu zo dňa 07.10 na 08.10.2023 zobrať nemôže, požiadal ju o náhradný termín hneď na ďalší víkend, čo odmietla a náhradný termín styku neumožnila, čo malo za následok, že sa s maloletou nevidel od 24.09.2023 dlhých 26 dní bez akéhokoľvek kontaktu. Rovnako mu neumožní ani len zmenu styku počas týždňa z jedného dňa na iný (čo je 2 x do mesiaca), keďže pracuje na smeny a vždy sa mu nepodarí si vymeniť danú smenu z poobednej na rannú. Rovnako mu odmietla zobrať maloletú z materskej školy čo i len o pól hodiny skôr, preto kontaktoval materskú školu a nemala s tým po odsúhlasení matkou najmenší problém.

7. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka. Uviedla, že podanie otca obsahuje skutočnosti, ktoré už v konaní boli viackrát spomenuté, preto sa k nim vyjadrovať nebude. Poukázala na to, že otec jej neustále vyčíta, že mu neumožňuje od roku 2022 žiadny styk s maloletou mimo rámca súdneho rozhodnutia, ktoré dodržiava a styk umožňuje, dokonca mu prispôbovala styk podľa jeho práce, s maloletou odskúšali aj prespanie na dve noci, čo sa však, neosvedčilo. Neobmedzuje otca, nemanipuluje maloletú proti otcovi, práve naopak, rešpektuje ho a snaží sa maloletú na styk s otcom motivovať, čo bolo v konaní preukázané. Otec uvádza, že na maloletú styk s otcom nemá žiadny negatívny vplyv a počas styku reaguje na jej neprítomnosť bez najmenších problémov, k tomu sa však vyjadriť nedokáže, nakoľko na styku nie je prítomná. Pred súdom prvej inštancie deklarovala situáciu, ktoré nastanú po odovzdaní maloletej zo styku s otcom. Maloletá je plačlivá, úzkostlivá a nechce sa od nej ani pohnúť, čo preukázala predloženým videom. Otec ju tiež obviňuje z toho, že bezcharakterne navádzala maloletú nazývať jej priateľa otcom a netuší odkiaľ otec má tieto zavádzajúce informácie. Otec sa vyjadruje k predloženému videu, z ktorého vyplýva jeho manipulácia maloletej, pričom sa snaží obrániť tým, že aj psychológ v CDR Pezinok len uviedol, že v danom prípade išlo o nešťastnú formuláciu slov otca. Otec vo svojom podaní uviedol, že ho verejne vykonštruovane obviňuje z rôznych vecí, ktoré tvrdenia boli pravdivé a vážne, že boli spôsobilé v nej vzbudiť strach z otca, ktorý sa však teraz snaží stavať do role obeť. Otec ju obviňuje, že materskej škole poskytuje nepravdivé informácie a sponchyňuje súdne rozhodnutie, nakoľko tvrdí v materskej škole, že voči uzneseniu, ktorým bol zmenený výrok uznesenia, ktorým bolo uložené výchovné opatrenia a toto bolo rozšírené aj na maloletú, podala odvolanie. Voči uzneseniu súdu prvej inštancie odvolanie podala, aj napriek tomu, že z poučenia táto možnosť nevyplývala, nakoľko sa jedná o nesprávny postup súdu prvej inštancie. Otec jej tiež vyčíta škôlku, ktorú pre maloletú vybrala, nakoľko v nej údajne kladú vysoké nároky na dieťa a tiež, že nie je v jeho finančných možnostiach spolupodieľať sa na tomto type škôlky, hoci mu viackrát uviedla, že nepožaduje financovanie škôlky z jeho strany. Maloletá pobyt v škôlke bez problémov zvláda. Otec jej vyčíta, že mu neumožnila styk po dlhšiu dobu, pričom maloletá sa od otca vrátila v zhoršenom zdravotnom stave, a to aj napriek tomu, že mu boli zbalené všetky lieky a bol upozornený, že ju treba liečiť a dávať jej všetky lieky, ktoré jej zbalila a dodržiavať kľudový režim, pretože musela užívať antibiotiká, dodržiavať kľudový režim a z toho dôvodu ju nebolo možné otcovi počas choroby dať. Otcov styk sa realizoval dňa 24.11. až 25.11.2023.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 CMP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, prvoinštančný súd predmetnú vec skutkovo aj právne správne posúdil. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Súdom prvej inštancie skutkové tvrdenia náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty matky v odvolaní.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy boli upravované rodičovské práva a povinnosti k maloletej rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 5P/24/2022 – 108 zo dňa 23.03.2022, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 200,- eur mesačne a zároveň bol upravený styk otca s maloletou každú párnú sobotu od 9,00 hod. do 18,00 hod. Tento styk sa realizoval a otec podal dňa 29.09.2022 návrh na rozšírenie styku. Prvoinštančný súd vychádzal pri rozhodovaní tiež zo správy CDR Pezinok, v ktorej sa realizuje odborné psychologické poradenstvo uložené rodičom maloletej na základe uznesenia č. k. 5P/172/2022 – 236 zo dňa 23.01.2023, ako aj zo správy a vyjadrenia kolízneho opatrovníka a mal za to, že maloletá, ktorá je vo veku necelých 3 rokov, navštevuje materskú školu, je zdravá a má pozitívny vzťah s otcom, ktorý je spôsobilý sa o maloletú riadne postarať v čase realizácie styku, je dôvodné rozšírenie styku tak, ako otec žiadal. Zvážil názor kolízneho opatrovníka, ako aj názor psychológov z CDR Pezinok, podľa ktorých je v záujme maloletej rozširovanie styku s otcom za účelom prehĺbovania vzájomného vzťahu a utužovania ich puta, pričom dôvody svojho rozhodnutia podrobne uviedol v bodoch 23 až 29 odôvodnenia rozsudku, s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje a odkazuje na ne. Z obsahu spisu tiež jednoznačne vyplýva, že v priebehu konania sa začal styk otca s maloletou realizovať v rozšírenom rozsahu, a to s prespatím na 1 noc, avšak matka s ďalším rozšírením styku nesúhlasila.

12. Podľa článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnyimi alebo zákonodarnými orgánmi, najlepší záujem dieťaťa. Na najlepší záujem dieťaťa odkazuje Dohovor o právach dieťaťa aj vo svojom článku 18 (rodičovská zodpovednosť). Ako konštatuje Výbor pre práva dieťaťa vo Všeobecnom komentári č. 14 (2013) z 29.05.2013 o práve dieťaťa na prvoradé zohľadnenie jeho najlepšieho záujmu (čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa), obsah komplexného pojmu najlepší záujem dieťaťa treba stanovovať podľa konkrétnych prípadov. Najlepší záujem dieťaťa ako pružný a adaptabilný pojem treba prispôbiť a definovať podľa konkrétnej situácie dotknutého dieťaťa, zohľadniť jeho osobný kontext, situáciu a potreby. Najlepší záujem dieťaťa treba pri jednotlivom rozhodnutí určiť vo svetle špecifických okolností situácie konkrétneho dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri prijímaní všetkých potrebných opatrení. Posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa je jedinečnou činnosťou, ktorú treba uskutočniť v každom jednom prípade vo svetle konkrétnych okolností každého dieťaťa súvisiacich s jeho individuálnymi charakteristikami ako sú napr. vek, pohlavie, stupeň zrelosti, skúsenosti, telesné, zmyslové alebo intelektuálne postihnutie, sociálny kontext, v ktorom dieťa žije (prítomnosť alebo absencia rodičov, kvalita vzťahov dieťaťa s rodičmi, prostredie, v ktorom dieťa žije z pohľadu bezpečnosti) atď. Do posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa zahŕňame aj jeho názory, identitu, starostlivosť, ochranu a bezpečnosť, zraniteľnosť dieťaťa (zdravotné postihnutie, príslušnosť k menšinovej skupine, štatút utečenca alebo žiadateľa o azyl, obeť násilia, život na ulici atď.), právo na zdravie, na vzdelanie.

13. V prípade potenciálneho oddelenia dieťaťa od jeho rodiča je nevyhnutné posúdiť a určiť najlepší záujem dieťaťa (čl. 9, 18 a 20 Dohovoru o právach dieťaťa). Dohovor chráni právo dieťaťa na rodinný život. Dieťa oddelené od rodiča má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho najlepším záujmom (čl. 9 ods. 3).

14. Ustanovenie § 24 ods. 4, 5 Zákona o rodine zdôrazňuje dôležitosť kooperácie rodičov maloletého dieťaťa a dôležitosť prítomnosti oboch rodičov pri výchove ich dieťaťa, ak o ňu majú obidvaja záujem a ak je dieťaťu na prospech. Súčasťou práv maloletého dieťaťa je aj udržiavanie rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Nad záujem maloletého dieťaťa ale nemožno nadradovať spôsob fungovania vzťahov jeho rodičov. Pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

15. Pri úprave styku dieťaťa s rodičom súd rešpektuje právo dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a prihliada na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia,

príčom zároveň rešpektuje právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov a na udržiavanie pravidelného osobného styku nielen s matkou, ale aj s otcom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti. V záujme zachovania zdravého vývinu maloletého dieťaťa je potrebné udržiavať styk s otcom, zachovať a upevniť citové väzby s otcom tak, aby dieťa malo pozitívny mužský vzor pri ďalšom fyzickom i psychickom vývoji.

16. Vzťah rodiča a dieťaťa sa môže rozvíjať a upevňovať len počas vzájomných stretnutí, počas ktorých je rodič, ktorý má styk s dieťaťom vystavený zložitej situácii, keď jednak je potrebné vytvoriť pre dieťa vhodný program za účelom strávenia príjemných chvíľ, čo však neznamená, že vždy musí ísť o aktívny program, ale zároveň ide o schopnosť adaptability dieťaťa na prostredie otca, s ktorým nepochybne netrávi toľko času ako s druhým rodičom, teda matkou, čo nepochybne v danom veku dieťaťa spôsobuje značnú naviazanosť maloletého na matku, pod ktorej vplyvom sa nachádza vo výraznej miere.

17. Odvolací súd má za to, že odvolacie námietky matky sú nedôvodné a nespôsobilé spochybniť správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, je z nich zrejmé, že medzi rodičmi naďalej pretrváva porozchodový konflikt, za ktorým účelom bolo práve nariadené výchovné opatrenie v podobe odborného poradenstva, ktorého rozsah nebol absolvovaný a vyčerpaný ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Nie je pravdou, že by prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie výlučne na správe CDR Pezinok, ktorú matka považovala za neobjektívnu, a že by vyjadrenie kolízneho opatrovníka vychádzalo výlučne z tejto správy, pričom ak sa kolízny opatrovník na pojednávaní a v správe následne podanej súdu prvej inštancie v priebehu konania vyjadril k veci odlišne, ako v e-maili zo dňa 23.02.2023, bolo to zrejme vzhľadom na skutočnosti, ktoré vyvstali v priebehu konania, boli preukázané z jednotlivých dôkazov, preto nemožno očakávať nemenný postoj účastníka konania, v danom prípade opatrovníka maloletej, ak počas konania došlo k zásadným zmenám, na základe ktorých svoje stanovisko zmenil k návrhu otca na rozšírenie styku.

18. Matka si na jednej strane protirečí, keď sama potvrdila prebiehajúci styk otca v rozšírenom rozsahu, a to s prespatím na 1 noc, avšak podľa nej takto rozšírený styk trvá len 7 mesiacov, no následne poukázala na jeden podľa nej neosvedčený pokus o styk s prespatím na 2 noci, avšak relevantné dôvody, pre ktoré by maloletá nemohla u otca prespať 2 noci, štandardne každý druhý víkend, ako sa zvykne realizovať styk rodiča s dieťaťom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti, nepreukázala.

19. To, že otec má záujem na rozšírení styku a na väčšom podieľaní sa na výchove a starostlivosti o maloletú, je prirodzeným prejavom rodičovskej lásky a snahy tráviť s dieťaťom, ktoré nemá v osobnej starostlivosti, čo najväčší čas a tak mu poskytovať plnohodnotne svoju lásku, starostlivosť a ďalej rozvíjať vzájomné puto medzi dieťaťom a rodičom, no nepochybne matka je na maloletú výrazne naviazaná, čo je prirodzené vzhľadom na útlý vek dieťaťa, ale zároveň nemožno túto okolnosť zohľadniť v neprospech otca, v obmedzení jeho styku s dieťaťom z dôvodu naviazanosti matky a jej ničím nepodložených argumentácií o nemožnosti prespatia maloletej u otca 2 noci každý druhý víkend.

20. V súvislosti s nedostatočne zisteným skutočným stavom veci namietaným matkou v spojení s hodnotením dôkazov dovolací súd pripomína, že dokazovanie je časťou civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu (v danom prípade skutočného stavu v režime mimosporového konania – poznámka odvolacieho súdu) sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd nie je v civilnom mimosporovom konaní viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané je vecou súdu, a nie účastníkov konania. Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nejde o procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (viď R 125/1999). Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 2/2022.

21. Správne sa prvoinštančný súd nestotožnil s návrhom matky o nariadení znaleckého dokazovania na posúdenie osobnostnej štruktúry rodičov, ktorý dôkaz nepovažoval ani odvolací súd za opodstatnený, keď k riešeniu rodičovského konfliktu a schopnosti komunikácie či získania rodičovských zručností má

prispieť práve nariadené výchovné opatrenie, pričom z vykonaného dokazovania nevystala pochybnosť o spôsobilosti otca zabezpečovať riadnu starostlivosť o maloletú počas realizácie styku.

22. K odvolacej námietke matky v súvislosti s doručením správy kolízneho opatrovníka prvoinštančnému súdu, teda deň pred pojednávaním, odvolací súd dodáva, že predmetná správa bola odoslaná elektronicky dňa 12.09.2023 o 16,00 hod., podľa prezenčnej pečiatky bola následne doručená prvoinštančnému súdu dňa 13.09.2023, avšak napriek uvedenej skutočnosti sa kolízny opatrovník dostatočne na pojednávaní dňa 13.09.2023 vyjadril k meritu veci, teda k rozšíreniu styku otca s maloletou, teda nemožno túto námietku považovať za tak dôvodnú, že by porušila právo matky na spravodlivý proces tým, že by prvoinštančný súd uviedol nepravdivé informácie ohľadne predmetnej správy alebo tým, že by obsah správy neoboznámil na pojednávaní, na ktorom bol kolízny opatrovník prítomný a relevantne sa k veci vyjadril. Obdobne uvedené platí aj ohľadne doručeného vyjadrenia otca zo dňa 08.09.2023, ku ktorému sa prvoinštančný súd vyjadril v bode 28 odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom nevychádzal zo skutočností uvedených otcom v danom vyjadrení, ku ktorým by sa teda matka nemala možnosť vyjadriť.

23. V mimosporovom konaní súd prvej inštancie náležite a v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci aplikáciou vyšetrovacieho princípu (čl. 6 Základných princíпов CMP), ktorý je mierou čo najbližšieho priblíženia sa hmotnoprávnemu rozsahu práv, povinností a právom chránených záujmov. Uvedené súd prvej inštancie teda náležite vykonal.

24. Odvolací súd uvádza, že zvolený model stretávania sa nepochybne umožňuje otcovi prehlbovať jeho vzájomný vzťah s dieťaťom, čo je vždy na prospech maloletého dieťaťa; je potrebné tiež zdôrazniť, že rodičia by mali pri výchove maloletej kooperovať, v záujme dieťaťa zlepšiť komunikáciu a vzájomné vzťahy, čím prirodzene eliminujú vzájomné nezhody. Je nepochybne v záujme maloletej, aby sa otec tiež podieľal na jej výchove a na starostlivosti o ňu vo väčšom rozsahu, keďže maloleté dieťa potrebuje k zdravému a harmonickému vývoju starostlivosť a lásku oboch rodičov. Odvolací súd sa prikláňa k rešpektovaniu prvoradého záujmu maloletej a s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci súdom prvej inštancie rozšírený rozsah styku otca považuje za primeraný. Súdom prvej inštancie stanovená úprava styku rešpektuje právo dieťaťa na styk a kontakt so svojím otcom v primeranom rozsahu.

25. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. V ďalšom odvolací súd dodáva, že i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

27. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon v nasledujúcich ustanoveniach neupravuje inak. O povinnosti nahradit' trovy konania (pokiaľ nejde o trovy konania štátu) rozhoduje súd len na návrh oprávneného účastníka (§ 57 CMP). Odvolací súd však vzhľadom na charakter daného konania – o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom považuje za spravodlivé, aby si každý z účastníkov znášal trovy odvolacieho konania sám a v súlade so všeobecnou zásadou náhrady trov v mimosporovom konaní a s poukazom na ustanovenie § 52 CMP vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol :o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).